

امروز، روز امیدواری است. امروز به خودمان یادآوری کنیم که از نعمت هایی همچون سلامتی، پدر و مادر، کار و درآمد و... برخورداریم که بسیاری از افراد ممکن است از هر کدام از آن ها محروم باشند یا آن را از دست داده باشند. پس با تکیه بر این نعمت ها به خداوند امید داشته باشیم.

...

امام رضا(ع): پنج چیز است که در هر کس نباشد امید چیزی از دنیا و آخرت به او نداشته باش: کسی که در نهادش اعتماد نبینی، کسی که در سرشتش کرم نیایی، کسی که در خلق و خوی اش استواری نبینی و کسی که در نفشش نجابت نیایی.

«تحف العقول»، ص ۴۷۰

بعضی ویژگی ها در وجود هر کسی که باشد او را دوست داشتنی و محترم می سازد. داشتن این ویژگی ها هیچ ربطی به میزان ثروت، تیپ، قیافه و تحصیلات و ... ندارد، بلکه فرد در درون خود از آن ها بهره مند است و ناخودآگاه در رفتار و گفتار او بروز و ظهور می کند. یکی از آن ها ویژگی بسیار مبارک «نجابت» است. بی تردید همه ما با هر گرایش و تمایلی افراد نجیب را دوست داریم. آن ها افرادی تودل برو هستند و معمولاً با مشخصه های ذیل به چشم می آیند:

با ادب هستند.

رفتار محترمانه ای با دیگران دارند.

عفت کلام خود را همواره حفظ می کنند.

به هر جایی وارد می شوند گویی با خود عطری از وقار و متانت وارد می کنند.

حدود و حریم ارتباط با دیگران را رعایت و حفظ می کنند.

● آن ها با حیا هستند

کیست که از معاشرت با چنین افرادی ناراحت یا دلگیر باشد. حضرت رضا(ع) توصیه می کند که برای معاشرت خود، افرادی را انتخاب نکنید که از این صفت شایسته بی بهره اند. چرا؟ بیایید فکر کنیم اگر فردی نجابت نداشته باشد، ممکن است چه آسیب هایی به ما برساند. ناگفته پیداست که فردی بهره از نجابت پروای بی ادبی و بی احترامی ندارد. به راحتی حریم هارامی شکند و پارافتر از آنچه باید، می گذارد. معمولاً چنین افرادی عفت کلام و ادب زبانی ندارند. کسی که این گونه باشد، طبیعی است که رفته رفته حیای شخصیتی و نجابت خود را از دست می دهد، حتی دیگر احترامی برای خود نزد دیگران نمی گذارد. این آسیب نه تنها متوجه خود اوست، بلکه معاشران، دوستان و رفیقان خود را نیز به همین مسیر می کشاند.

تمرین:

بیا بید همت کنیم و با توجه و مراقبت صفت بر جسته نجابت را در خود بپرورانیم:

تصمیم بگیریم از امروز بیش از هر واکنشی چند لحظه - فقط چند لحظه - به آن برخورد فکر کنیم. تناسب آن رفتار یا گفتار با شأن و شخصیت خود بسنجیم.

برای فهمیدن گفتار و رفتار درست از نادرست در شرایط مختلف، کافی است خودمان را جای طرف مقابل قرار دهیم و بازتاب رفتارمان را بسنجیم.

بپذیریم شوخی و خنده حد و حدودی دارد و به زبان آوردن هر لفظی اگر چه موجب خنده می شود ولی بخشی از وقار و حیای ما را همراه خود می برد. آیا این معامله سودمند است؟

با افراد نجیب و با وقار نشست و برخاست کنیم تا منش آن ها بر ما تأثیر بگذارد و ما هم رنگ و بوی رفتار آن ها را بگیریم.

از خیره شدن در چشم دیگران پرهیز کنیم و جز با حفظ ششونات و مراتب ادب و به منظور برقراری ارتباط مؤثر از خیره شدن و زل زدن به دیگران به ویژه هنگام عصبانیت خودداری کنیم.

ادب داشتن را بیاموزیم.

بیست و پنجمین راهبرد زندگی معنوی

نجابت

چهره‌ها

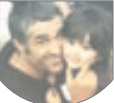
خواهرزاده مثل بچه خود آدم است!

مجیدی

خاله ها و دایی ها به این نکته اذعان دارند که بچه خواهر یا همان خواهرزاده خیلی دوست داشتنی است و زمانی که برای اولین بار خاله یا دایی شده اند، هیچ گاه از ذهن شان پاک نمی شود. در ستون چهره این هفته «فلور نظری»، «پژمان جمشیدی» و «آرتانتر کاشوند» به همین نکته اعتراف کرده اند!

«فلور نظری» با انتشار این عکس در اینستاگرام شخصی اش نوشت: «خوشحالی تولد خواهر زاده، کم از تولد بچه خود آدم نیست. به نظر من که خواهرزاده مثل بچه خود آدم است! سینا جانم، تولدت مبارک.»

«پژمان جمشیدی» فوتبالیست، با انتشار این عکس دو نفره نوشت: «من و خواهرزاده دوست داشتنی، خوشگل، مهربان و هزار تا صفت خوب دیگر، در کنار یکدیگر»

«آرتانتر کاشوند» بازیگر نقش مهلقا در سریال گذر از رنج ها با انتشار این عکس نوشت: «عزیزم امیدرضا کوچولو، به این جهان خوش آمدی. من بازم خاله شدم و واقعا دوست داشتم شادی خاله شدنم را با شما تقسیم کنم.»

«میناوحید» یکی از بازیگرهای موفق سریال شهرزاد که در این سریال نامزدبایک است، با انتشار این تصویر از فوت پدرش خبر داد و نوشت: «به مادرم گفتم که دیگر تمام شد. به او گفتم که همیشه پیش از آن که فکر کنی، اتفاق می افتد.»

سرک

تمایل زوجین به آتلیه و دخترها به قلیان

پایدار

دغدغه

یک فعال حوزه از دواج گفته «مهمترین دغدغه جوانان در برگزاری مراسم عروسی ثبت خاطرات شیرین و ماندگار کردن از دواج است و زوجین بیشترین حساسیت را روی انتخاب خدمات تصویری دارند.»

یک سوال داریم، به نظر مسئولان چطور می توان در ایجاد خاطرات شیرین و ماندگار برای جوانان کاری کرد؟ نه، خب، سوال است دیگر! اصلاً داشتن خاطره شیرین در زندگی مهم است؟ جوانان ما هم چه دغدغه هایی دارند؟!

عمدی

رئیس اداره باروری وزارت بهداشت گفته «در سال ۹۱ تا ۹۲ هزار سقط جنین در کشور ۱۰۰ هزار مورد بر اثر بیماری و ۱۲۰ مورد از روی عمد بوده و در سال گذشته در مطالعه ای دیگر مشخص شد ۸۰ هزار مورد از سقط های جنین، عمدی بوده است.» چه بگوییم؟ درباره ۱۲۰ مورد و ۸۰ هزار مورد به نظر شما چه بگوییم، بهتر است؟!

مدال

معاون فنی دفتر سلامت جمعیت، خانواده و مدارس وزارت بهداشت گفته «مسئولان کشور مان بیاند و سیاست های تشویقی کشورهایی مانند آلمان، اسپانیا، فرانسه و روسیه را مشاهده کنند به طوری که پوتین به خانواده های پر جمعیت مدال می دهد و ولی با وجود این، هنوز مردم آنان به سرعت به فرزندآوری اقدام نمی کنند.» معاون وزیر! مسئولان چطوری «بیاند» و «بینند»؟ شما نمی بینید این قدر جلسه و نشست و توقع دارید کارها را اول کنند و بیایند ببینند؟! خود شما حارید بیایید و ببینید؟

دوبرابر

دبیر کل جمعیت مبارزه با دخانیات گفته «دخانیات دروازه ورود به اعتیاد است و طبق بررسی انجام شده در سال های ۸۲ و ۸۶ میزان گرایش دختران ۱۳ تا ۱۵ سال به مصرف قلیان از ۹ درصد به ۱۹/۵ درصد افزایش یافته است.» هول نکنید! چیزی نشده است که فقط عدد «یک» به ۹ اضافه شده است، همین!

می‌خواهم با زنی دیگر برای داشتن فرزند پسر از دواج کنم

مردی هستم ۵۳ ساله. ۳۳ سال است که از دواج کرده‌ام. ۴ فرزند دختر دارم ولی از اول زندگی عاشق فرزند پسر بوده‌ام. از همسر م‌راضی‌ام و دوستش دارم. به زنی ۳۶ ساله و مطلقه علاقه مند شده‌ام و می‌خواهم با او از دواج کنم فقط به قصد داشتن فرزند پسر. لطفا راهنمایی ام کنید.

برادر گرامی، این که رضایت خود را بعد از ۳۳ سال زندگی مشترک ابراز می کنید و همسرتان را دوست دارید، می‌تواند نشان دهنده آرامش نسبی زندگی‌تان باشد بنابراین در ادامه سعی می‌کنم نکاتی را مطرح کنم که در راستای حفظ و تقویت این وضعیت به شما کمک کند. اما قبل از آن سوالاتی را مطرح می‌کنم و امیدوارم برای آن‌ها پاسخ‌های مناسبی بیابید.

حسین محرابی
کارشناس ارشد روانشناسی

● به این چند سوال پاسخ دهید

سوال اول: نداشتن فرزند پسر چه خللی در زندگی شما ایجاد کرده است؟ سوال دوم: چه تضمینی وجود دارد که حاصل از دواج دوم شما فرزند پسر باشد؟ سوال سوم: آیا به هر قیمتی حاضر هستید صاحب فرزند پسر شوید؟ این

پرسش‌های بخشی از سوالات متعددی است که می‌توان مطرح کرد و بنده در این فرصت فقط به برخی از آن‌ها اشاره کردم و توصیه می‌کنم خودتان سعی کنید از این دست سوالات را در ذهن خود مطرح کنید و برای آن به دنبال پاسخ‌های قانع کننده باشید. در ادامه مواردی را برای کمک به شما مطرح می‌کنم.

● خوشبختی تنها در گرو جنسیت فرزندان نیست

قبل از هر چیز شما باید بدانید که جنسیت فرزندان به‌ویژه وجود پسر نمی‌تواند ضامن سعادت‌مندی یک خانواده باشد و برعکس چه بسا در دسرهای خاص خودش را نیز ممکن است به دنبال داشته باشد. بنابر این ضمن احترام به علاقه شما برای

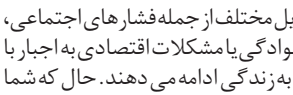
داشتن فرزند پسر، باید به این نکته اشاره کنم که شما می‌توانید با انتخاب همسران مناسب برای دختران خود صاحب ۴ پسر شوید. این امر به عنوان یک راهکار قابل تحقق مورد نظرتان باشد. بدون تردید نوع نگاه شما به فرزندان نیاز به بازنگری دارد و با مثبت‌اندیشی در این زمینه می‌توانید تصمیم منطقی‌تری بگیرید.

● به مشکلات بعد از ازدواج دوم فکر کنید

همان طور که در سوالات مذکور مطرح شد،

شما نمی‌توانید مطمئن باشید که حاصل از دواج مجدد شما فرزند پسر خواهد بود ولی در خوش‌بینانه‌ترین حالت حتی اگر این اتفاق نیز بیفتد به طور قطع و یقین آرامش و رضایت‌مندی نسبی را که از زندگی فعلی خود دارید از دست خواهید داد. علاوه بر این باید بدانید که این اقدام شما تأثیر منفی بر ازدواج دخترانتان خواهد داشت و اگر تصور می‌کنید که اوضاع بعد از ازدواج دوم نیز به همین منوال خواهد بود باید عرض کنم که تصور درستی نیست و در دسرهای زیادی خواهید داشت.

حمید شیرازی
کارشناس ارشد روان‌شناسی

دلایل مختلف از جمله فشارهای اجتماعی، خانوادگی یا مشکلات اقتصادی به اجبار با هم به زندگی ادامه می‌دهند. حال که شما درگیر این نوع مشکل هستید بهترین راه حل مراجعه به مشاور و روانشناس است و حتی اگر همسر شما راضی به این امر نیست، شما می‌توانید به تنهایی برای حل مشکل و گرفتن تصمیم درست به مشاور مراجعه کنید. مشکل شما به دلیل گذشت زمان، باید از جنبه‌های مختلف به صورت کاملاً تخصصی بررسی شود و شما باید بدانید ادامه دادن این نوع ارتباط نتیجه‌ای جز مشکلات جسمی و روانی برای شما نخواهد داشت و باید سریع‌تر به مشاور مراجعه کنید و کمک بگیرید.

● همسران را تشویق به گفت و گو کنید

خودتان اعتراف کرده‌اید یکی از مهم‌ترین پیش‌نیازهای ازدواج یعنی شناخت تفاوت‌های مرد و زن را نداشته‌اید. شما باید بدانید که زن‌ها از طریق حرف زدن با فشارهای درونی‌شان کنار می‌آیند در حالی که مردها

فکر می‌کنند اگر حرفی نداریم، لزومی ندارد حرف بزنیم! آسان‌ها از راه صحبت کردن ارتباط برقرار می‌کنند. اگر مردها بدانند که صحبت کردن با یک زن چقدر اهمیت دارد و تا چه حد به نفع خودشان است، بیش از پیش از آن استقبال می‌کنند. وقتی که زن و مرد با هم صحبت می‌کنند و زن می‌داند که در این مدت همسرش با تمام وجود به حرف‌هایش گوش می‌دهد، حواسش جای دیگری نیست، به حرف‌های او توجه دارد، صحبت‌هایش را تجزیه و تحلیل نمی‌کند و به دنبال دادن این نوع ارتباط نتیجه‌ای جز مشکلات جسمی و روانی برای شما نخواهد داشت و باید سریع‌تر به مشاور مراجعه کنید و کمک بگیرید.

